

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 140, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού (που αντιστοιχεί στο άρθρο 106, παράγραφος 16, του δημοσιονομικού κανονισμού, όπως εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 2016), του άρθρου 140, παράγραφος 2, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού (που αντιστοιχεί στο άρθρο 106, παράγραφος 17, στοιχείο β', του δημοσιονομικού κανονισμού, όπως εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 2016) και του άρθρου 136, παράγραφος 3, του δημοσιονομικού κανονισμού, λόγω έλλειψης αιτιολογίας της απόφασης περί δημοσίευσης.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 13, στοιχείο α', του δημοσιονομικού κανονισμού, όπως εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 2016. Επισημαίνεται ότι ο αρμόδιος διατάκτης δεν εξέτασε την επιβολή χρηματικής κύρωσης ως μέτρο εναλλακτικό της απόφασης περί αποκλεισμού και, ως εκ τούτου, η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω έλλειψης αιτιολογίας. Εν πάση περιπτώσει, ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο, σε περίπτωση που αποφασίσει να μην ακυρώσει στο σύνολό της την προσβαλλόμενη απόφαση, να αντικαταστήσει το μέτρο αποκλεισμού με κύρωση η οποία θα είναι εύλογη, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων περιστάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 261 ΣΛΕΕ και το άρθρο 143, παράγραφος 9, του δημοσιονομικού κανονισμού.

- (¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1877 του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με τον δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο 11ο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 2015/323 (ΕΕ 2018, L 307, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2015/1929 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2015, L 286, σ. 1).

Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2023 — eClear κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-127/23)

(2023/C 155/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: eClear AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Thomas, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση, της 4ης Ιανουαρίου 2023, περί απορρίψεως της από 14 Σεπτεμβρίου 2022 αιτήσεως της προσφεύγουσας για την παροχή πρόσβασης σε έγγραφα της Επιτροπής –αριθμός φακέλου: GESTDEM 2022/5489–, με την οποία ζητεί πρόσβαση σε όλες τις αποφάσεις που αφορούν δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες και έχουν ληφθεί από το 2004 και εντεύθεν·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 (¹)

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι σχετικές με δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες αποφάσεις στις οποίες ζητείται πρόσβαση συνιστούν έγγραφα κατά την έννοια του κανονισμού 1049/2001.
- Φρονεί ότι η Επιτροπή, στην απόφασή της επί της αρχικής αιτήσεως, δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, κατά το παρελθόν, είχαν διαβιβαστεί στην προσφεύγουσα αποφάσεις οι οποίες αφορούσαν δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες και ενέπιπταν όλες στην έννοια του εγγράφου κατά τον κανονισμό 1049/2001.

- Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι κακώς η Επιτροπή έκρινε ότι δεν συνιστούν έγγραφα κατά την έννοια του κανονισμού 1049/2001 οι σχετικές με δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες αποφάσεις οι οποίες δεν ισχύουν πλέον και δεν διατίθενται πια στο κοινό διαδικτυακά. Κατά την προσφεύγουσα, η τράπεζα δεδομένων για τις δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες συνιστά, στο σύνολό της, έγγραφο στο οποίο μπορεί να της παρασχεθεί πρόσβαση.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου, ακόμη και οι ατομικές αποφάσεις οι οποίες αφορούν δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες συνιστούν έγγραφα κατά την έννοια του κανονισμού 1049/2001, διότι τα μέλη του διοικητικού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σε θέση να τις συμβουλευούνται μέσω των εργαλείων που έχουν στη διάθεσή τους.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης [στο εξής: Χάρτης].
- Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, εάν η τράπεζα δεδομένων για τις δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες διαμορφωνόταν με τέτοιο τρόπο ώστε να μην εμπίπτουν πλέον στην έννοια του εγγράφου κατά τον κανονισμό 1049/2001 όσες αποφάσεις δεν ισχύουν πλέον, θα συνέτρεχε παράβαση του άρθρου 42 του Χάρτη και η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να προβάλει το επιχείρημα αυτό.
 - Κατά την προσφεύγουσα, συνιστούν αναμφίβολα έγγραφα κατά την έννοια του κανονισμού 1049/2001 οι σχετικές με δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες αποφάσεις οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν και είναι προσβάσιμες μέσω της τράπεζας δεδομένων.
 - Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, εάν συγκεκριμένη συμπεριφορά θεσμικού οργάνου της Ένωσης –εν προκειμένω, ο τρόπος προγραμματισμού τράπεζας δεδομένων– είχε ως αποτέλεσμα να εξαιρούνται ορισμένα έγγραφα από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001, θα συνέτρεχε προσβολή του δικαιώματος πρόσβασης στα έγγραφα που κατέχουν τα θεσμικά όργανα. Κατ' αυτήν, η προσβολή θα έπρεπε να εκτιμάται υπό το πρίσμα του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.
 - Κατά την προσφεύγουσα, δεν προκύπτει εν προκειμένω υπό ποια νομική βάση θα μπορούσε να επιτρέπεται στην Επιτροπή να εξαιρεί τις αποφάσεις που αφορούν δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες από το πεδίο εφαρμογής του Χάρτη μόλις παρέλθει η διάρκεια της ισχύος τους.
 - Κατά την προσφεύγουσα, δεν είναι επίσης εμφανές ποιοι λόγοι δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν επέμβαση στο δικαίωμα το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 42 του Χάρτη.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43)..

Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2023 — Meta Platforms Ireland κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Προστασίας Δεδομένων

(Υπόθεση T-128/23)

(2023/C 155/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Meta Platforms Ireland Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: H.-G. Kamann, F. Louis, M. Braun και A. Vallery, δικηγόροι, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan και D. Breatnach, Solicitors, D. McGrath, E. Egan McGrath και H. Godfrey, Barristers)

Καθού: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων (ΕΣΔΠ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της ή, επικουρικός, κατά τα κρίσιμα σημεία της, τη δεσμευτική απόφαση του ΕΣΠΔ, επί της διαφοράς που υποβλήθηκε από την ιρλανδική αρχή προστασίας δεδομένων σχετικά με τη Meta Platforms Ireland Limited και την υπηρεσία Instagram (άρθρο 65 του ΓΚΠΑ), που εξεδόθη στις 5 Δεκεμβρίου 2022, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.